

Ilmestyskirja 10

Ilm. 8:6-9:13

Olemme tässä Alusta alkaen -ohjelmassa selittämässä Ilmestyskirjaa. Olemme kuulleet, kuinka Jumalan taivaallisessa valtaistuinsalissa ”teurastettu Karitsa” eli ristiinnaulittu ja ylösnoussut Kristus sai Jumalalta seitsemällä sinetillä suljetun kirjakäärön. Hän avasi sen sinetit ja niiden avaaminen aiheutti maan päällä valtavia tapahtumia: sotaa, ruuan puutetta, kuolemaa ja kulkutauteja. Lopulta koko maa järkkyy, aurinko ja kuu pimenivät, tähdet tippuivat maahan ja vuoret ja saaret siirtyivät paikaltaan. Viimeisen sinetin avaaminen aiheutti sen, että puoleksi tunniksi tuli täydellinen hiljaisuus. Sen aikana aloitettiin suitsutus, ja pyhien rukoukset nousivat suitsutuksen savun kanssa Jumalan eteen. Pyhät olivat aiemmin pyytäneet, että Jumala toteuttaisi oikeudenmukaisen tuomionsa maan päällä. Ilmeisesti he nytkin pyysivät samaa.

Seitsemän enkeliä puhaltaa seitsemään torveen

Nyt jatkamme luvun 8 jakeesta 6. Siitä alkaa Ilmestyskirjan kolmas osa, joka kertoo seitsemästä trumpetin puhalluksesta, jotka seitsemän enkeliä tekevät. Jokainen trumpetinpuhallus saa aikaan maan päällä jonkin valtavan katastrofin.

Tämä jakso alkaa siis kohdasta 8:6 ja jatkuu aina luvun 11 jakeeseen 18. Sen merkitys on erittäin hankala ymmärtää. Monet ovat yrittäneet tulkita sitä ennustuksena siitä, millaiset katastrofit (ja missä järjestyksessä) tulevat kohtaamaan maailmaa ennen Kristuksen toista tulemusta. On kuitenkin jälleen luultavampaa, että näyissä ei ole kyse kronologisesta aikajanasta, vaan jostain muusta.

Mistä sitten? Sitä varten kannattaa ensin tarkastella yleisellä tasolla koko tätä Ilmestyskirjan kolmatta jaksoa, eli 8:6 – 11:18.

Siinä tapahtuu seuraavaa: Ensin enkelit puhaltavat torviin ja se aiheuttaa katastrofeja maan päällä. Kuusi ensimmäistä puhallusta seuraavat toisaan järjestyksessä ja melko nopeasti. Jumalan tuomio maailmalle etenee sykäyksittäin, ja lopussa, kuudennen trumpetin kohdalla tapahtuu hirmuinen asia: kauhea ja outo ratsuväki, jossa on 20 000 000 leijonanpäistä ratsua saa tehtäväkseen tappaa kolmanneksen maan ihmisistä. Aiemmin monet olivat kuolleet myrkylliseksi muuttuneesta vedestä.

Mutta tämänkään jälkeen hengissä selvinneet ihmiset eivät tee parannusta, vaan vastustavat edelleen Jumalaa ja Jeesusta.

Lukija odottaisi, että sen jälkeen seuraa lopullinen tuho. Mutta eipä seuraakaan. Ennen seitsemännen trumpetin puhallusta Johannes saa kirjakäärön, ja hänen käsketään profetoida

uudelleen. Sitten seuraa kuvaus kahdesta ”todistajasta”, jotka puhuvat Jumalan sanaa ihmisille. Vasta sen jälkeen kuullaan seitsemäs eli viimeinen trumpetin ääni.

Kaiken tämän tarkoituksena on ilmeisesti kertoa, miksi Jumalan oikeudenmukainen tuomio viipyy. Hän ei vielä halua tuhota katumatonta maailmaa, vaan antaa sille edelleen todistuksen Jeesuksesta. Jos hän tuhoaisi kaiken sillä tuomiolla, jonka maailma ansaitsee, niin siltikään ihmiset eivät tekisi parannusta. Tarvitaan muutakin Jumalan toimintaa; tarvitaan todistusta Jeesuksesta.

Neljä ensimmäistä trumpettia

Mutta lähdetään liikkeelle tuon trumpettijakson alusta.

Ne seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän torvea, valmistautuivat puhaltamaan torviinsa. Ensimmäinen enkeli puhalsi torveensa. Silloin tuli rakeita ja tulenlieskoja ja niiden seassa verta, ja ne iskivät maahan. Kolmannes maasta paloi, kolmannes puista paloi, ja samoin paloi kaikki vihanta ruoho.

Toinen enkeli puhalsi torveensa. Silloin syöksyi mereen jokin, mikä oli suuri kuin vuori ja liekehti tulta. Kolmannes merestä muuttui vereksi, kolmannes meressä elävistä eläimistä kuoli ja kolmannes laivoista tuhoutui.

Kolmas enkeli puhalsi torveensa. Silloin putosi taivaalta suuri, soihtuna palava tähti, ja maahan pudotessaan se täytti kolmanneksen virroista ja vesien lähteistä. Tähten nimi oli Koiruoho. Kolmannes vesistä muuttui karvaaksi kuin koiruoho, ja monet ihmiset kuolivat vedestä, koska se oli tullut myrkylliseksi.

Neljäs enkeli puhalsi torveensa. Silloin kolmannes auringosta, kolmannes kuusta ja kolmannes tähdistä sammui, niin että ne pimenivät kolmanneksen. Päivä menetti kolmanneksen valostaan, ja samoin synkkeni yö.

Silloin näin kotkan, joka lensi korkealla taivaan laella ja huusi kovalla äänellä: »Voi! Voi! Voi niitä, jotka asuvat maan päällä! Vielä tulevat torvet soimaan, vielä puhaltaa torveensa kolme enkeliä.» (Ilm. 8:6-13).

Ensimmäinen torvenpuhallus saa aikaan raesateen, jonka joukossa on tulenlieskoja ja verta. Rakeet olivat kreikkalais-roomalaisessa maailmassa taivaallisen vihan merkki. Se että seassa on verta, viittaa luultavasti siihen, että maailma saa tuomionsa marttyyrien veren vuodattamisesta. Suurimman tuhon saa kuitenkin aikaan taivaasta lankeava tuli. Se polttaa kolmanneksen maasta, puista ja ruohosta. Edellisessä jaksossa enkeleitä on kielletty vahingoittamasta puita ja ruohoa (7:1-3), mutta nyt sellaista kieltoa ei enää ole.

Silti, kaksi kolmasosaa maasta säästyy. Elämän on jatkuttava ja annettava ihmisille mahdollisuus kääntymykseen.

Toinen torvenpuhallus saa aikaan sen, että mereen putoaa jokin suuri, vuorenkokoinen möykky. Onko se kenties meteori? Vaiko iso ohjus? Oli mikä oli, joka tapauksessa se muuttaa meren vereksi ja tappaa kolmenneksen meren eliöistä. Tämä herättää kysymyksen siitä, miksi Jumalan tuomio ei kohtaa jumalattomia ihmisiä vaan viattomia merieläimiä. Ilmestyskirja ei anna siihen vastausta. Sen oman ajattelun mukaan on outoa, että Jumalan tuhoava viha kohdistuu tällä tavalla luomakuntaan. Onhan edellä kuvattu sitä, miten koko luomakunta ylistää Jumalaa hänen luovasta ja kaiken ylläpitävästä työstään.

Joka tapauksessa muuallakin Raamatussa puhutaan siitä, että tämä maailma kokonaisuudessaan loppuu kerran. Jumala antaa sen tuhoutua, ennen kuin hän luo uuden maailman. Tästä puhutaan mm. 2. Pietarin kirjeessä:

Herran päivä tulee kuin varas. Sinä päivänä taivaat katoavat jylisten, taivaankappaleet palavat ja hajoavat. Silloin paljastuu maa ja kaikki, mitä ihminen on maan päällä saanut aikaan. Koska tämä kaikki näin hajoaa, millaisia onkaan pyhässä elämässä ja hurskaissa teoissa oltava niiden, jotka odottavat Jumalan päivää ja jouduttavat sen tuloa – tuon päivän, joka saa taivaat liekehtien hajoamaan ja taivaankappaleet sulamaan kuumuudesta. Mutta meillä on hänen lupauksensa, ja siihen luottaen me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus vallitsee (2. Piet. 3:10-13).

Joskus kuulee valitusta siitä, että tällaiset raamatunpaikat ovat vahingollisia. Niiden ansioista kristityt eivät välittäisi ympäristön suojelusta tai ilmastonmuutoksen vastustamisesta. Mutta ei sen niin tarvitse olla. Onhan Raamatun alussa meitä ihmisiä käsketty ”viljelemään ja varjelemaan” luomakuntaa. Siihen kuuluu taatusti myös ympäristön suojelu ja ilmastonmuutoksen vastustaminen.

Eikö tällaisilla raamatunpaikoilla voisi olla positiivistakin merkitystä? Eivätkö ne voisi olla lieventämässä liiallista ympäristöahdistusta? Nehän puhuvat siitä, että Jumalan kädessä on koko luomakunta. Vaikka se tuhoutuisikin, se tapahtuu hänen tahdostaan, ja hän luo uuden, paremman maailman. Sen ei tarvitse tarkoittaa sitä, etteikö hän velvoittaisi meitä huolehtimaan tästä nykyisestä.

Juomaveden pilaantuminen ja valon pimeneminen

Kolmas torvenpuhallus saa suuren tähden eli varmaankin meteorin putoamaan maahan. Sen nimi oli Koiruoho ja se sai kolmanneksen maailman makeasta vedestä muuttumaan juomakelvottoman karvaaksi ja tappavaksi. Sekin on osoitus Jumalan vihasta. Hän oli jo Jeremian kirjassa uhannut vääriä profeettoja samankaltaisella rangaistuksella:

Sen tähden Herra Sebaot sanoo profeetoista näin: Minä syötän heille koiruohoa, juotan heille myrkyllistä vettä, sillä Jerusalemin profeetoista on eksytys levinnyt koko maahan (Jer. 23:15).

Kuitenkin 2/3 juomavedestä jää ennalleen. Ihmiskunta säilyy edelleen maan päällä. Tämä herättää kysymyksen siitä, miten säilyneet ihmiset reagoivat Jumalan vihaan.

Neljännän enkelin torvenpuhallus saa kolmenneksen auringonvalosta, kuusta ja tähdistä pimenemään. Korkealla lensi kotka, joka huusi maan päällä asuville kolme kertaa ”Voi!”. Sillä vielä olisi Jumalan vihasta kertovaa tuhoa tulossa.

Jumalan viha, mitä se on?

Tällainen teksti herättää väistämättä kysymyksen siitä, että mitä Jumalan viha oikein on. Eikö Jumala olekaan rakastava Isä, joka armahtaa kaikkia?

Kootusti Jumalan vihasta voi sanoa Raamatun ja kristillisen tradition perusteella ainakin seuraavaa:

- 1) Jumala on pyhä. Siksi hänen vihansa kohteena on kaikki ihmisten synti ja vääräisyys, jolla he rikkovat hänen tahtoaan vastaan. Jeesuksen mukaan Jumala vaatii ihmiseltä niin suurta sydämen puhtautta, että jo toista halveksivat sanat riittävät vetämään ihmisen päälle kadotustuomion.
- 2) Jumalan vihaa ei siksi voi torjua yltään yrittämällä elää oikein. Ihminen syntyy luonnostaan syntisenä ja Jumalan tuomion alaisena. Hyvät teot eivät pysty poistamaan tulossa olevaa tuomiota.
- 3) Jumalan viha ei vielä ole tullut ilmeiseksi. Joitain häivähdyksiä siitä voidaan nähdä siinä, että Jumala on jättänyt ihmiset oman vääristyneen tahtonsa varaan turmelemaan omaa ja toisten elämää. Toisaalta Jumalan tuomio ei vielä ole toteutunut ja siksi nykyisin näyttää usein siltä, että vääräisyys kannattaa eikä Tuomaria ole.
- 4) Jumalan viha on syntisen kannalta kauhea asia. Se odottaa vielä täyttymistään, mutta kerran se tuomitsee syntiset kadotukseen, joka on iankaikkinen ja vailla loppua. Kadotus ei merkitse tyhjiin raukeamista. Ihmisen tietoisuus säilyy, mutta helvetissä se on täynnä tuskaa ja epätoivoa siitä, että on joutunut eroon elämän lähteestä.
- 5) Ainoastaan Jeesus voi pelastaa ihmisen Jumalan tuomiosta ja vihasta.
- 6) Jumalan vihan päivä koittaa useimmille yllättäen ja äkkiarvaamatta.

Jumalan vihasta ja tulevasta tuomiosta puhuminen on herätysaarnaa. Sellaista tarvitaan nykyisinkin. Jumalan puoleen kääntyminen ei läheskään aina ole ihmiselle mieluista, luontaista tai vapaaehtoista. Joskus siihen tarvitaan jotain järjestyttävää. Siksi kai Ilmestyskirjassakin on tällaisia kuvauksia.

Jumalan vihasta ja tuomiosta on kirkollisessa jumalapuheessa puhuttava, ainakin joskus. Teema nimittäin elää ihmisissä joka tapauksessa, epäilemättä siksi, että se on totta. Tämä näkyy jo siinä, että suuret maailmanuskonnot, kristinusko, islam, juutalaisuus, buddhalaisuus

ja hindulaisuus, ovat tämän asian suhteen luultavasti yksimielisempiä kuin missään muussa asiassa. Kaikki ne opettavat, että kuoleman jälkeen ihmisiä kohtaa tuomio. Kaikki ne opettavat, että huonossa tapauksessa sen jälkeen koittaa rangaistus erittäin pahassa paikassa. Erimielisyys koskee lähinnä sitä, kuinka kauan tuo rangaistus kestää. Ja tietenkin sitä, kuinka kadotustuomion voi välttää.

Jumalan vihasta ja tuomiosta puhuttaessa on koko ajan pidettävä mielessä Jeesuksessa maailmaan ilmestynyt armahdus. Se on Jumalan vihaa vahvempi. Jumala on pohjimmiltaan rakkaus, joka itse menee helvettiin kantaakseen syntisten rangaistuksen heidän puolestaan. Tämä kuva Vapahtajasta on maalattava kuulijoiden eteen aina, kun tuomion teema välähtää edes vähäisenä.

Jumalan tuomiosta puhuminen tapahtuu ennen kaikkea Jumalan kymmenen käskyn lakia ja rakkauden kaksoiskäskyä opettamalla. Tuleva tuomio tuo jumalapuheeseen sen näkökulman, että Jumalan käskyissä ei ole kyse pelkästään siitä, haluaako ihminen valita eettisen elämänasenteen. Kyse on siitä, että ihminen on joka tapauksessa Luojalleen vastuussa tekemisistään, uskoi häneen tai ei. Vaikka tuota vastuuta voi elämänsä aikana jossain määrin paeta, loppuun asti sellainen ei onnistu.

Ja se vastuu on yllättävän ehdoton. Siksi ihmisen pitää elämänsä aikana katua syntejään eli ”muuttaa mielensä”, niin kuin asia Uudessa testamentissa ilmaistaan. Mielenmuutos tarkoittaa sitä, että ihminen lakkaa pakenemasta Jumalaa, myöntää rikkoneensa häntä vastaan ja turvautuu Vapahtajaan Jeesukseen. Eli Ilmestyskirjan kielellä: uskoo hänen puolestaan teurastettuun Karitsaan.

Tähän Jumala vihastaan huolimatta tähtää. Siksi hän Ilmestyskirjan mukaan antaa noista tuhoisista vitsauksista huolimatta suuren osan maailmasta säästyä tuhosta. Tarkoituksena on, että ihmiset muuttaisivat mielensä ja katuisivat sitä, että he ovat vainonneet Jeesuksen todistajia ja tehneet muuta syntiä. Ongelmana on se, että ihmiset ovat niin kovapäisiä, että he eivät suostu muuttamaan mieltään ja turvautumaan Jeesukseen.